

ny Skatteform, saa ogsaa skulde have en Forhøjelse af Skatten paa et andet Omraade, som i Virkeligheden næsten er fri for Skat i Øjeblikket — jeg regner det i alt Fald derfor — nemlig Skat paa Spirituosa. Det staar jo i Forbindelse med Toldreformen, som vi ogsaa have ønsket, og det har ganske vist ogsaa været den oprindelige Tanke, som har besjælet de allerfleste Medlemmer af dette Ting, at Meningen var, at naar disse to Skatter gennemføres ved Siden af hinanden, nemlig en Forhøjelse af Brændevinsskatten og Formue- og Indkomstskatten, skulde det hjælpe til en Reform baade af de direkte og indirekte Skatter. Man ved, at det ikke er Landstingets Skyld, at det ikke skete, og at der herfra ikke er lagt Hindringer i Vejen for en Toldreform samtidig med, at man fik denne naturlige Forhøjelse af Brændevinsafgiften, der er saa meget mere naturlig — det ønsker jeg at gentage — som man har allerede en meget høj Skat paa Øl. Dette foreslaas dog ikke; Baandet er ogsaa der bristet og skaaret over. Vi staa her over for direkte Skatter alene og kunne kun beskæftige os med dem.

Idet jeg nu som mit Standpunkt i denne Sag vil hævde, at jeg ikke anser det forsvarligt, at Ministeriet vil fastholde at udskrive over $8\frac{1}{4}$ Million ved Formue- og Indkomstskat, og at jeg ikke tror, at disse Lovforslag kunne føres igennem, dersom den højtærede Regering fastholder dette Forlangende, skal jeg kun endnu gøre et Par Bemærkninger angaaende Enkeltheder i Forslaget. Alle Enkeltheder ere jo i Grunden saa hyppigt debatterede, at der lige saa lidt for mig som for den højtærede Finansminister er nogen Anledning til at komme ind paa ret mange af dem. Maa jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg aldeles ikke er enig med den højtærede Minister i hans Betragtning med Hensyn til de indenlandske Aktieselskabers Fritagelse for Indkomstskat. Jeg er aldeles ikke enig med ham deri, men ønsker dog ikke at optage nogen lang Debat om dette Spørgsmaal, som jo kun er af underordnet Betydning. Jeg vil kun pointere min Stilling dertil. Derimod vil jeg sige, at Lovforslaget ganske umuligt kan gennemføres med Hensyn til visse Forsikringsselskaber, navnlig Livsforsikringsselskaber, hvor man, hvis Lovforslaget skulde føres igennem, som det staar, i Virkeligheden vilde komme til at beskatte Forsikringsfondet, den saakaldte Præmiereserve, det, som henlægges til Opfyldelse

af Forpligtelser, som slet ikke er nogen Indtægt, men som efter Lovforslaget, saaledes som det er affattet, maa blive betragtet som en saadan. Jeg vil forbeholde mig under Sagens videre Behandling at søge indført Forandringer paa dette Punkt. — Derimod skal jeg ikke indlade mig paa alle de andre saa fortærskede Spørgsmaal, da det forekommer mig, at en lang Debat derom ikke vilde kunne føre til noget. Det er Udvalgets Arbejde, det her vil komme an paa.

Jeg har endnu kun en eneste Bemærkning at gøre, den nemlig, at ligesom den højtærede Finansminister nævnte og henviste til, at der i Lovforslaget er en Bestemmelse om, at Kjøbenhavns Kommune kan faa visse Fordele med Hensyn til den formelle Fremgangsmaade ved Paaligning af Skatten — det kan ske ved kongelig Anordning — saaledes turde det samme være i høj Grad ønskeligt og nødvendigt for Frederiksberg Kommunes Vedkommende, Landets største Kommune uden for Kjøbenhavn. Man vil erindre, at der for Regering og Rigsdag foreligger et Andragende fra Frederiksberg Kommune af December i Fjor, hvori der enstemmig andrages om, at der maatte blive foretaget saadanne Forandringer, at der ikke skal ske et dobbelt Arbejde ved Paaligning af Skat, men at det derimod kan ske paa een Gang, saaledes at man kan benytte den samme Paaligning, som finder Sted ved Kommuneskatter, ogsaa ved Statsskatterne. Med Hensyn dertil forbeholder jeg mig ogsaa at søge at faa Forandringer indførte.

Jeg skal endnu kun tilføje, at intet skulde være mig kærere, end om jeg kunde bidrage til, at disse Sager kunde komme til Ende. Den højtærede Minister skal ikke forgæves have paakaldt redebon Villie hos Landstingets Mænd til at faa denne Sag igennem. Ogsaa jeg er af den Mening, at nu kunde det være nok, nu skulde vi se at faa en Ende paa denne Sag. Hvis den højtærede Minister vil vise en rimelig Imødekommenhed over for de Tanker og Anskuelser, som næres af Landstingets Flertal, vil han ogsaa se sine Bestræbelser kronet med Held og have den Ære, at disse Lovforslag udkomme med hans Navn.

Madsen-Mygdal: Jeg finder ikke nogen Anledning til i Dag at komme ind paa en udførlig Omtale af det foreliggende Lovforslag. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at denne Sag i det hele er saa gennemdrøftet i de fore-